

BLÄNDAREN

Kalendern

Deadline för nästa nummer är 20/4 2014

Mars 30 Månadsmöte Observera att det är sommar(tid) nu!

April 2 Fikaträff med Nikon.

OBS! Föranmälan för beräkning av fika. Högst 30 st, först till kvarn gäller! Orvar vill ha anmälningarna så fort som möjligt dock senast måndag den 31 mars.

Anmäl er till orvdah@gmail.com Eller ring, sms till 072-7474200

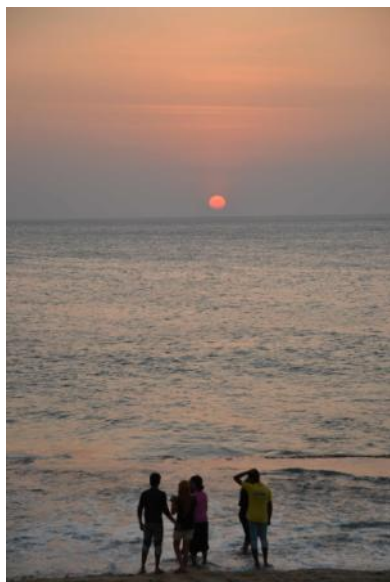
Varje tisdag kl 19.00 är det bilddiskussioner på ABF Midgårdsgatan 8.

Det är spännande och intressant att se och diskutera veckans bilder i projektet 365 dagar i Östersund. Du har väl anmält dig till fotografering? Du kan meddela vilka dagar du vill fotografera till:

kontakt365@storsjobygdensfotoklubb.se

.....

Anna Nilsson har skickat några bilder från sin resa. De dyker upp lite här och var i tidningen.

Ordförande har ordet

Hej! Först var det vinter sen vår och all is på storsjön höll på att tina bort. Nu har vi vinter igen åtminstone vår vinter. Vädrets växlingar kan vara nog så intressant att dokumentera och göra snygga bilder av. Snöfall med stora "lapphandskar". Snökristaller i macro kanske skulle vara kul att fota. Ja det finns en hel del att fota, om man kommer sig ut och framför allt tar med sig kameran. Vad jag förstår så fotas det en hel del, men många bilder blir kvar på minneskortet eller i datorn. I dagsläget går det ju att få tag på bra datorer till hyggliga priser men det som kan vara svårt är foto-programvaran.

Det finns fotoredigeringsprogram från några hundra till upp emot 10,000:-, men det behöver inte kosta. Jag kan rekommendera några gratisprogram som är mycket bra. Picasa, Gimp, Fx Foto, Photoshop Album starter edition. Dessa och många fler finns att ladda ner från nätet.

<http://laddaner.idg.se/program>

Jag vill uppmana fler medlemmar att delta i klubbens fotoboksprojekt "365 dagar i Östersund". Kom gärna till våra träffar på ABF, tisdagar kl. 19.00 och få information och titta på den gångna veckans bilder.

Trots att det nu har en hel del och vi har kalla nätter så kommer väl våren ändå. Då skulle det passa bra med en vårutflykt. Förslagsvis till Andersön där vi kan träffas och grilla korv och fota. Någon lördag eller söndag i april. Hör av er till mig eller styrelsen och föreslå gärna vilken dag som skulle passa.

Utställningsbilderna "TRÄD" som vi nu har i vita rummet på gamla Tingshuset plockas ner till veckan och kommer förslagsvis att kunna beskådas i ABF:s fikarum där vi har en stående utställning.

Välkomna på vårt månadsmöte söndag den 30 mars ABF. Ni kommer att få se bilder från Island.

Hjärtligt välkomna!

Nya medlemmar

Bonny Flodén,
Erik Lindblom
Yvonne Larsson

Erik presenterar sig med ett par bilder

Allmän info

Utskrifter

Ni som väntat, nu är det klart för utskrifter på klubbens skrivare. Bättre sent än aldrig. **All försäljning av utskrifter och kapaplattor sker mot kontant betalning.** Ni tycker säkert att vi är dyra på utskrifterna, men vi kan inte hålla samma priser som på internet. Eftersom vi gör små inköp så blir priserna höger, och fraktkostnaderna större per enhet, och vi måste försöka få tillbaka de utlägg som blir så att klubben inte går i konkurs. För utskrifter och plattor kontakta Reinart P eller Thomas K och avtala tid för utskrifter.

Prislista

Fotoutskrifter

10 x 15 cm	6 kr/st
A4	25 kr /st
A3	50 kr/st
40 x 60 cm	100 kr/st
60 x 90 cm	200 kr/st

Kapaskiva förklustrad på en sida vit.

A3	28 kr/st
50 x 70 cm	65 kr/st

Jag saknar fortfarande massor av bilder till ett bildspel. Så snälla ni försök få till något det är bättre med endast några bilder än inga alls.

Bildspel

Vi ska försöka göra ett nytt bildspel till TV:n. Trots att det inte gått så bra för oss med det förra så har vi inte tappat hoppet.

Så därför ber jag er ännu en gång att sända in endast liggande färgbilder till oss i storleken:

Bredd 1920 pixlar Höjd 1080 pixlar och i bästa JPEG- kvalitet.

Försök att få så brett urval som möjligt på era motiv så att bildspelet

inte blir för enformigt. Filnamnet ska börja med era initialer (t. ex Om ni heter Kalle

Kula blir det KK filnamn jpeg.) så blir det lättare för oss att veta vem som är fotografen.

Skriv ej in era namn i bilderna, det gör jag (Reinar) så att vi får det enhetligt med samma typsnitt och storlek och färg.

Vi vill ha in massor med bilder, var och en av er får sända in max 25 bilder. Och kom ihåg att det är bättre om ni sänder in bara en bild än ingen bild alls. Bilderna sänds till:

utställningsbilder@hotmail.se och skriv Bildspel 2 på ämnesraden.

Har ni frågor eller funderingar kring detta ring eller skriv till mig.

Se på hemsidan, Leif har gjort bra instruktioner där hur ni beskär bilderna till rätt storlek.

Reinar Persson Tel. 070 / 600 84 63, 070/379 20 09 eller reinar.persson@comhem.se

Anna Nilsson

Foto

Kameran, datorn och jag på Gran Canaria

Efter sex veckor på Gran Canaria är jag åter hemma. Man brukar säga, att underbart är kort, men för mig varade det som sagt i sex veckor. Helt otroligt! Många undrade, innan jag åkte, hur jag kunde

åka ensam. Och under så lång tid. Vad skulle jag göra alla dessa dagar? Men ensam är inte riktigt samma sak som ensamhet. Oftast är det upp till var och en att välja. Men jag, som är en "surrfia", hade turen att hitta många att umgås med hela tiden. Vi pratade, fikade eller gjorde saker tillsammans ibland. Dessutom hade jag en helt underbar och glad städerska, som skämde bort mig med både kramar och blommor. Förresten – hela min resa blev en riktig kramresa!

Hade världens bästa resekompis trots allt – kameran. Den följde alltid med mig just dit jag ville. Aldrig några protester. Jag fick stå hur länge som helst på ett och samma ställe och vänta på rätt tillfälle för att fota. Jag fick hjälp med att dokumentera och minnas, vad jag hade sett och upplevt. Kunde till och med ordna en och annan kontakt. Inte illa.

Men den hade ett fel trots allt, upptäckte jag en dag. Den sabbade min matro några gånger. Satt för en gångs skull och åt riktigt varm mat på min terrass.

Då dök en härfågel upp. Naturligtvis var maten kall, när jag så småningom kom tillbaka.

En annan gång satt jag i en park och njöt av en glass. Ett oemotståndligt fotomotiv dök upp. Iväg med kameran i handen och den smältande glasstruten som en näbb i munnen. Såg nog ganska rolig ut, antar jag. Men så visste också mannen på serveringen, vad jag ville ha, när jag närmade mig honom. Ice-cream? Strawberry? Det var bara att nicka. Här spelade det ingen roll, att jag äntligen hade lärt mig, hur man beställer på spanska. Icke!

Hann inte med datorn riktigt, så som jag hade tänkt. Trodde före resan, att jag skulle få så mycket tid över för mig själv, att jag kunde börja skriva mina memoarer. Man vet ju aldrig i förväg, hur saker och ting kommer att utveckla sig. Men på morgnarna satt jag på terrassen och njöt av solen för det mesta. Sen ut för att upptäcka världen. Kvällarna gick ofta åt till att ta hand om 200 – 300 bilder och/eller fika med nyvunna vänner plus lägga sig tidigt för att orka med nästa dag. Det känner på för den late att gå så mycket, som jag gjorde där nere.

Hur går det här till?

Livet var underbart där nere. Tog varje dag som den kom. Gick ut någon gång vid 10- 11- tiden med ryggsäck och kameran skjutklar för att oftast bli borta i fyra till sex timmar. Gick dit näsan pekade.

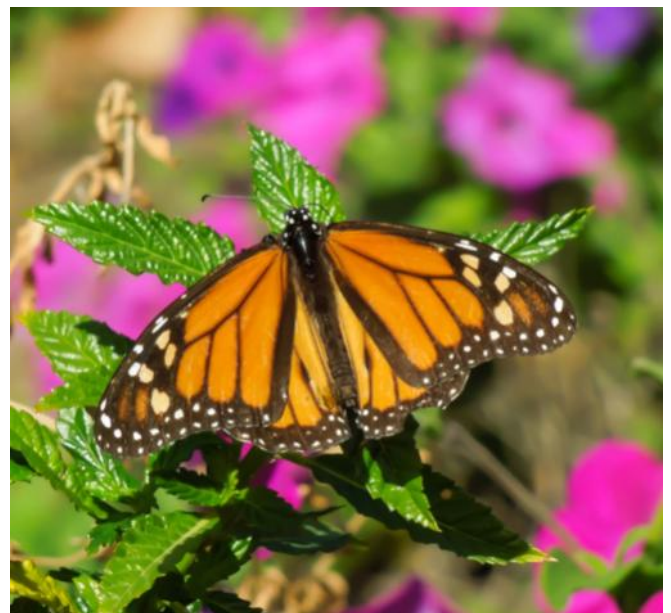
Visste sällan vad som väntade. Men mycket blommor, träd och fåglar blev det. Och en hel del natur naturligtvis plus levande statyer. Sådana fanns det gott om här.

Gjorde fyra rundturer med buss. Den bästa gjorde jag redan första veckan. Den gick på smala, slingrande vägar upp över 1000 m. ö. h. Här hade man mandelblomsfestival och välkomnade våren.

Visste inte, att den blomman doftade så gott. På den resan träffade jag en kvinna, som har en gammal klasskamrat i Bräcke. Honom hade jag varit hem till strax före min resa. Världen är liten!

Men det var inte den enda gången, som jag hittade gemensamma nämnare med någon. Jag tog också lokalbussen några gånger, men mest var det apostlahästarna, som gällde. Oftast blev det väl en halvmil eller mer. Njöt i fulla drag av att kunna gå utan att ha ont. På så sätt är det bra att någon gång få prova besvärigheter. Har man sen förmånen att bli av med dem, så uppskattar man verkligen livet till fullo. Jag tillhör de lyckliga.

Har prel.bokat nästa år igen. Sen får jag bara hoppas, att hälsa och ekonomi står mig bi.

Kram // Kerstin Andersson

Snöfattig vinter, annat var det förr

Jag bor ju inte så långt från snötippen i Odensala, brukar gå förbi den ibland när jag tar en promenad runt Lillsjön. Kameran får ofta följa med på de här promenaderna och en dag i januari tog jag en bild på den nästa tomma planen vid snötippen. Den bilden blev för övrigt uttagen till projektet 365 dagar.

Några dagar efteråt drog jag mig till minnes att jag hade fotograferat snötippen förut när det var betydligt mer snö där. Jag letade upp bilderna i datorn och sökte i bildernas metadata efter fotodatum. Det var den 25 februari 2011. Jag gjorde en notering i min kalender och den 25 februari i år var jag tillbaka på snötippen och tog några bilder från samma plats som 2011. Resultatet ser ni här:

År 2011 gick lastbilarna i skytteltrafik till snötippen och hade i februari byggt upp ett stort berg av snö. I år är det betydligt mindre snö på snötippen och chaufförerna har tid att ta en pratstund mellan turerna.

Text och foto: Leif Pettersson

Fotografer som fotograferar

Två nya bilder till min lilla samling: ”Fotografer som fotograferar”

Jodå Dick fotograferar. Han har fällt ut displayen och använder den som sökare för att försöka fotografera obemärkt. Men en passerande fotoklubbkompis ser ju direkt vad som händer.

Gregorimarknad och många av fotoklubbens medlemmar är ute med kameran. När inspirationen tryter men det fortfarande kliar i avtryckarfingret så kan man ju alltid fotografera varandra.

Text och foto Leif Pettersson

Två gånger Jenny

Här är en bild på en tjej med speciell frisyr och en lika speciell hund. Jag tycker att bakgrunden är lite störande och försökte att tona ned den genom att göra den svartvit. Men jag vet inte om det blev något bättre av det. Vad tycker Du? Berätta det gärna för mig när vi stöter på varandra nästa gång. Kanske på månadsmötet nu på söndag.

Text och foto Leif Pettersson

Att nyttja vinden fast på olika sätt!

Östersund har ju blivit känd för att kunna arrangera stora tävlingar inom varierande sporter. Den här gången kom förfrågan från Estland om Östersund kunde ta över VM och EM för isjakt, på grund av dåliga isförhållanden i Estland. Med bara två dagars varsel blev svaret ja och nu pågår (lördag till lördag) tävlingarna på Storsjöns is närmare bestämt på storsjöflaket.

Jag trodde att ett bra fotoläge skulle bli vid Andersöns norra ände. När jag efter nästa 3km promenad kom fram till Kärringnäset, hade jag en fantastisk utsikt över flaket och fjällen. Tyvärr var fotoavståndet i längsta laget till den bana som isjakterna skulle tävla på.

Vinden friskade i rätt bra och det var ett skådespel att se och höra dessa cirka 20 tvåmannaisjakter fara fram över isen. Det påstås att de stundtals kan komma upp i farter runt 90 km/ timme. Enligt uppgift är det övervägande ekipage från Ryssland, Holland och Baltländerna som deltar.

När isjakterna samlades på en plats utanför Bynäset inför nästa heat, fick jag några bilder även om det också var i längsta laget.

På min bild ser man några vindkraftverk i bakgrunden och de ingår i den vindkraftpark som är belägen på Räsön/Offerdal inte långt från Almåsa. På tal om avstånd är det endast 48 km fågelvägen mellan ”min fotopunkt” på Andersön till vindkraftparken.

Jag läser på Offerdalsvinds hemsida att parkens sju vindkraftverk nu har utökats till åtta.

Ett av vindkraftverken har fyndigt döpts till Offelia, vad isjakterna har döpts till har jag ingen aning om.

Gemensamt för de båda verksamheterna är ju att de nyttjar vinden fast på olika sätt. Isjaksseglarna längtar säkert efter klirr av medaljer och ära, vindkraftseglarna längtar säkert efter klirr i kassan.

Text och foto Dick Enebro

Anna Nilsson

Foto

Spännande utställning på Lars Bolin Gallery 15/3—9/4

Redan i januari visste jag att Emma Svenssons bilder på Kristian Gidlund skulle ställas ut på Lars Bolins galleri i mars. Jag hade följt med på Kristians blogg, lyssnat på hans sommarprogram och blivit mycket berörd av hans villighet att dela med sig av sina tankar och känslor i kampen mot cancer.

En del bilder hade redan figurerat på nätet och jag var mycket spänd på att få se utställningen. Vernis-sagen var ju en möjlighet att fotografera för 365.

Men tankarna gick ett varv till och jag funderade på om det var så kul med bilder av en massa folk som minglade.

Då tog jag kontakt med Lars Bolin och frågade om jag kunde få vara med vid hängningen i stället. Min förhoppning var att Emma själv skulle vara med och

hänga, men hon kom bara på en kort visit för press-intervjuer och gav Lars fria händer att hänga.

Sagt och gjort, den 13 mars gick jag dit och fick frågan om jag ville hjälpa till att hänga!

Nåja, så mycket hjälp var jag nog inte, men det var intressant att bolla tankar och höra hur man kan resonera.

När Kjellas fru, Susanne, kom blev det ännu mer relevanta tankar och synpunkter. Det blev en spännande dag med många intryck av de fantastiska bilderna.

Utställningen är öppen till och med 9 april, gå och se den, ni kommer inte att ångra er! Fantastiska berörande bilder av en skicklig fotograf.

Text o foto Annika Thunström

60-årskalas på en båt i
Sthlm.
Vi dansade hela natten...

...en del blev lite
i hatten...

.....

Våren är här, vattenstänk och frostgrader. Vad som töar i solen, växer till
i skuggan... Tvärtom hur det brukar gå till i naturen.

//kjella//

Atacamaöknen i norra Chile 2013.

När man åker bil norrut från Iquique går vägen först rakt österut några mil och därefter rakt norrut och parallellt med kusten, men någon mil inne i landet. Man ser inte havet förrän man kommer till Chiles nordligaste stad Arica, endast ett par mil söder om gränsen till Peru. Lite trist att inte kunna åka längs kusten, men så är det. Det är inte skit att åka på spikraka vägar genom en av de torraste öknarna i världen. Om någon händelsevis skulle tro att det är mycket trist att färdas på "oändliga" raksträckor så vill jag härmed påstå att det är det inte. Även om vi har åkt på liknande ställen tidigare är det ju ändå unikt för oss nordbor och vi åkte varje mil relativt sakta och njöt. Sträckan från Iquique till Arica är 32 mil.

Exempel på en raksträcka. Så här såg det ofta ut mil efter mil. Här växer inte ett enda grässtrå. Får man motorstopp eller annat fel på bilen är man helt hjälplös och kan endast lita på att fixa själv eller att någon förbipasserande kommer att stanna. Ingen mobiltelefon fungerar här! Vägen heter Panamerican Highway (Ruta 5) och går från Chiles norra gräns mot Peru till staden Quellón på ön Chiloé i söder, sammanlagt 3364 km.

Salitrera Santiago Humberstone

Bara någon mil från Iquique kom vi till ett ställe som vi läst om i vår resehandbok, Lonley Planet. Det var en f.d. gruvstad mitt i öknen. I gruvan utvanns salpeter under åren 1872 till 1960.

1960 lades gruvan ner och ALLT lämnades åt sitt öde. Eftersom gruvstaden ligger i den torraste av öknar är allt bevarat precis som det var när allt lämnades. I dag är det en spökstad och samtidigt ett gigantiskt museum. 1970 fick staden status som nationalmonument och öppnades för turism. År 2005 blev den ett världsarv. Vi stannade till och spenderade ett par timmar där. Eftersom vi inte räknade med att det skulle finnas övernattningsställen före Arica var vi tvungna att hålla ett visst tempo, inte alltför högt, men i alla fall så att vi skulle komma fram till Arica i dagsljus.

Det är ju alldeles otroligt. Allt hade lämnats som det var när det var i full drift. Precis som norrmännen gjorde när de lämnade valfångststationen Grytviken på Sydgeorgien i mitten på 1900-talet och som människorna gjorde på Påskön en gång i tiden. Inte nog med detta. Samma sak hände ju när verksamheten i sågverket i Vålbacken utanför Brunflo upphörde på 1900-talet. Allt ligger kvar. Är det så att det är ett mönster i vad som händer när en mångårig verksamhet plötsligt tar slut? Man verkar släppa det man har i händerna och går hem. På alla dessa ställen ligger ju alla verktyg mm. kvar där man lämnade dem.

Runt torget ligger byggnader med typiskt sydamerikanskt utseende. I den vänstra var det ett antal olika faciliteter och i den högra ett hotell.

Vi måste ju provsitta i en av de skolsalar vi såg.

Man hade också en riktig simbassäng. Här hade man sim- och hopptävlingar. Bassängen är gjord i stålplåt som har skarvats med nitar. Gissningsvis med samma teknik som man byggde fartyg vid den tiden.

Vart vi än kom såg vi ständigt tecken på svensk lastbilsindustris framgångar i Sydamerika, särskilt i Chile, men även i Argentina. Ibland kändes det som ungefär varannan stor lastbil var Volvo eller Scania. På nedre bilden till höger kan vi se att det även kan gå illa för en Volvo.

I öknen är det inte bara slättlandskap. Vi måste också passera ett bergsområde. Det är oerhört djupa dalar och räck-
en finns inte alls vid dessa branter.

Det är några hundra höjdmeter ner till botten. Där nere kan man odla tack vare att det alltid (eller i alla fall oftast) finns en flod i dalgångarna. På den högra bilden ses en bevattningsanordning som är vanlig i Sydamerika (och i många andra länder förstås). Detta är nog den första jag har sett som inte går runt i 360 grader, utan den måste vända efter ett halvt varv.

Framme i Arica, Chiles nordligaste stad, som ligger endast ca 10 km från den Peruanska sydgränsen. Berget på bilden heter Morro de Arica. Vi gick en stig dit upp för att kolla utsikten.

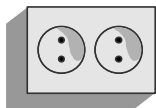

Från toppen har man en fantastisk utsikt över Stilla havet, Arica och ända in i Peru.

Jag måste ha med en fågel också. Jag kan inte namnet på den, men jag är ganska säker på att det är en hägerart. De små öarna är öar som är fullproppade med fågelspillning, s.k. guano. Båda fotade vid Stilla havet utanför Arica.

Reinhold Skoglund

KONTAKTSIDAN

Styrelsen 2013

Styrelsen 2014

Ordförande:

[Orvar Dahlberg](#) 072-747 42 00

Kassör:

Yvonne Larsson 070-244 74 57

Sekreterare:

Reinhold Skoglund 070-621 05 50

Kjella Jonsson 070-217 46 74

Ledamöter:

Annika Thunström 070-529 41 62

Björn Englund 070-254 25 21

Thomas Karlsson 070-566 60 40

Suppleanter:

Leif Pettersson 070-329 19 63

Dick Enebro 070-230 45 57

DIFO-ledamot:

Kerstin Andersson (Vill gärna ha in synpunkter som rör Mellannorrländska distriktet)

Ansvarsområden:

Hemsidesansvarig:

[Leif Pettersson](#), 070-329 19 63

Bländarredaktör:

[Annika Thunström](#) 070-529 41 62

Tävlingsansvariga:

Sven-Olof Färnström 070-219 01 23

Inga-Lill Fredriksson 073-612 10 27

Kjell-Svantesson 070-651 63 16

Materialförvaltare:

Björn Englund 070-254 25 21

Reinar Persson 070-600 84 63

Valberedning:

Jan Johansson 072-233 25 15

Sven-Olof Färnström 070-219 01 23

Kontaktman utställning på Jamtli:

Thomas Karlsson 070-566 60 40

Revisorer: Arne Eskilsson

Hemsida <http://www.storsjobygdensfotoklubb.se>

Facebook <https://www.facebook.com/groups/332677700178449/>

Styrelsen: info@storsjobygdensfotoklubb.se

Tävling: tavling@storsjobygdensfotoklubb.se

365 dagarprojektet:

kontakt365@storsjobygdensfotoklubb.se

Webmaster:

webmaster@storsjobygdensfotoklubb.se

Utflykt med kort varsel:

utflykt@storsjobygdensfotoklubb.se